

Ændringsforslag Nr. 20

vedtoges uden Afstemning.

§ 22, saaledes ændret, og §§ 23—26

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 21

vedtoges uden Afstemning.

§ 27, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 22

vedtoges uden Afstemning.

§ 28, saaledes ændret, og §§ 29—34

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 23

vedtoges uden Afstemning.

§ 35, saaledes ændret, og §§ 36 og 37

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 24

vedtoges uden Afstemning.

§ 38, saaledes ændret, og §§ 39—41

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 27

forkastedes med 83 Stemmer mod 20.

Ændringsforslagene Nr. 25 og 26

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 28 ansaas som

forkastet efter Forkastelsen af Ændringsforslag Nr. 27.

§ 42, saaledes ændret, og §§ 43 og 44

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 30

forkastedes med 65 Stemmer mod 38.

§§ 45—48

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 31

forkastedes med 65 Stemmer mod 38.

§ 49

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Ved flere Lejligheder — sidst i Gaar — har man her i Tinget drøftet Problemet: Bengnaveri og Korruption i offentlig Virksomhed. Debatten har mere lidenskabeligt end her været ført uden for Tinget, delvis i Pressen, og navnlig paa en Række offentlige Møder, men der er i hvert Fald ikke ved den hidtil førte Debat skabt tilstrækkelig Klarhed over Spørgsmaalet, og det er nu nødvendigt, at man først faar fastslaaet, hvad man forstaar ved Bengnaveri og Korruption, for derefter at tage Stilling til, hvorvidt noget saadant finder Sted, og hvor forkasteligt det er.

Først og fremmest har det naturligtvis Interesse for Rigsdagen at faa fastslaaet, om noget saadant findes, og hvor udbredt det er. Man hævder almindeligvis, at Parlamentarisme er det sande Folkestyre. Man hævder, at her er det Folket, der sender sine kaarne Mænd ind paa Tinge. De er med til at bestemme, hvem der skal sidde i Regeringen, som igen bestemmer, hvorledes Administrationen skal ordnes, og derigennem skulde Folket være sikret ikke alene den afgørende Indflydelse paa hele det offentlige Liv, men overhovedet være sikret Indflydelsen paa alt, hvad der sker. Dette er imidlertid kun Tilfældet, hvis ikke andre Interesser spiller ind, som kan krydse denne Folkestyrets Linie.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke overhovedet betragter Parlamentarismen som noget Udtryk for Folkestyre. Men jeg gaar ind paa den Argumentation, at Parlamentarismen skulde have noget med Folkestyret at gøre, tager derudfra konkret Stilling til den foreliggende Form for Parlamentarisme og mener at kunne bevise, at hele Folkestyrets Idé paa den Maade, Parlamentarismen bliver praktiseret, ikke alene i Danmark, men naturligtvis ogsaa i andre Lande, bliver forfusket, at der overhovedet ikke kan være Tale om Folkestyre, saadan som Praksis er.

Vi kan jo først betragte det saadan,